

Видях как Драгица си направи път до сцената. Без да се бута, без да каже нито дума. Множеството около нея утихваше и се разделяше като в шпалир от двете ѝ страни. Тя спокойно се качи на сцената и се насочи към журналистката, която в момента екзалтирано започна да скандира:

- Ооонда ХрооодайooooooooOOОН!

Драгица застана с лице към нея. Не направи никакво движение, но журналистката спря да скандира и изражението на лицето ѝ се промени коренно. Изострените ѝ черти омекнаха и се стопиха в блажена усмивка.

Аз се възползвах от пътеката, проправена от Драгица, и се запътих също към сцената. След мен тръгнаха Елма и Леа. Обърнах се за кратко и видях, че насам идват и Физор Апс, Тера Анк и Дахра.

Когато се качих на сцената, попитах Донехра:

- Познаваш ли тази жена?

- Не – поклати глава Донехра. - Мяркал съм я някъде из мрежата Алахран, събира информация за какво ли не.

Зад гърба си чух гласа на Дахра:

- Това е Хродо Дадон. Не знам какво е станало с нея.

- Познаваш ли я? - обърнах се към Дахра.

- Да – кимна тя. - Съседка ни е.

- Така ли? - изненада се Елма. - Не съм я виждала.

- Тя почти не се разхожда из острова – обясни Дахра. - Имаше периоди, когато по цял ден дебнеше баба, за да я снима, когато се разхожда из двора в почивните дни.

В този момент Хродо Дадон се вторачи в мен и извика:

- Ода Тайон! Ода Тайон!
- Кай помени Ода Тайон? - извика Драгица.
- Започна да говори на кайкавски! - извика Миро. -
Това не ми харесва!
- Какво става? - не разбрах аз.
- Драгица има видения – обясни Миро. - В момента
не е тя.
- Ода Тайон е твоето име – каза ми Адон. - Така
звучи на дохронски.
- Че тази откъде ме познава? - изненадах се аз.
- Сигурно е получила информация от Драгица –
предположи Миро.
- Не е – не се съгласи Дахра. - Тя е ровила в
мрежата.
- В коя мрежа? - попитах аз.
- В Алахран – обясни Дахра. - Тя не знае български
и не може да се рови във вашата мрежа.
- Че кога сте успели да ме въведете там? - учудих се
аз.
- Питай Адон – отвърна Дахра, но започна да рови
из мрежата. - Виж ти!
- Какво? - погледнах нетърпеливо таблета й.
- Ето, виж! - показа ми Дахра и аз направо
изтръпнах. Бях в странна компания, сред които Миро и
Драгица. Облеклото ни беше съвсем различно от
сегашното.
- Добре де – извиках аз, - това е просто съвпадение!
- Не знам – поклати глава Дахра. - Това, което пише
тук, се отнася за времето преди хиляда години.
- Преди хиляда години! - стъписах се аз.
- Ода Тайон – приближи се до мен Хродо Дадон с
блага усмивка, - ще ми отговориш ли на няколко въпроса.

Думите ѝ ми бяха предадени по неизвестен за мен начин. Никой не ми превеждаше.

- И те са? - подканих я малко нетърпеливо.

- Откога се познавате с Онда Хродайон?

- Не си спомням точно, но отпреди няколко години – обясних аз. - Беше във Варна на някаква бизнес среща. Нали е преводач.

- А кога написахте книгата си за него? - попита ме Хродо Дадон.

- Коя книга? - не разбрах аз. - Каква книга?

- Донхрата – отговори Хродо Дадон и вече се нуждаех от преводач. Озърнах се наоколо и попитах Дахра – Какво каза?

- 'Донхрата' означава 'други светове'.

- 'Други светове' е книгата на гвардияна – обади се Миро.

- Да – съгласи се Хродо Дадон, - но и неговата книга се казва така, защото е посветена и на книгата на Хродайон.

- Пълна каша! - извиках аз. - Не мога да разбера кой каква книга е писал и защо. Лично аз не съм писал книги от млади години. Нямам представа за какво става дума!

Драгица се поразмърда и заговори на книжовен хърватски:

- Тази госпожа взема нещо.

- Какво? - попита Физор Апс.

- Успях да усетя нещо малко цилиндрично, от което вади нещо като таблетки – обясни Драгица.

- Таблетки? - попита Дахра.

- Да – кимна Драгица.

Хродо Дадон спря да говори и отново само се усмихваше. Драгица се приближи до нея и тя отвори

чантата си, откъдето извади нещо цилиндрично, което напомняше на опаковка с лекарство, след което ѝ го подаде.

- Надписът е на езика на Мундо Майс! - възкликна Физор Апс.

- Мамо, откога на Мундо Майс пишат с такива знаци? - не се съгласи Тера Анк.

- Защо? - учуди се Физор Апс. - Ето. Това е на нашия език.

- Не съвсем – поклати глава Тера Анк. - Този вариант е от друга планета. Виж как знаците са по-изострени.

- Хм! - замисли се Физор Апс. - Дааа... права си. Нямаше да обърна внимание.

- Постоянно пътуваш по други планети – с укор каза Тера Анк, а не правиш разлика.

- Тера Анк! - разсърди се Физор Апс. - На мен ли ще правиш забележка?

- Спокойно – намеси се Миро. - Не пречете на Драгица. Ще отклоните вниманието ѝ с тези караници.

- Добре – съгласи се Физор Апс. - Доколкото схващам, това е козметично средство. Пише: 'за по-млада и свежа плът'.

- Сериозно? - възкликна Дахра. - Баба нещо такова повтаряше, докато беше изпаднала в лудост. Чудех се каква е тази млада и свежа плът.

- Сигурно това е прословутото лекарство за подмладяване – предположих аз.

- Не пише да е лекарство – поклати глава Физор Апс. - Но ако е такова, значи се предлага нелегално.

- Напълно легално е – Тера Анк издърпа тубата от ръцете на Физор Апс. - Погледни този знак. Той се поставя

върху разрешените продукти.

- Може и да е фалшифициран – поклати глава

Физор Апс.

- Как може да се разбере? - попита я Дахра.

- Само с експертиза – обясни Физор Апс. - Но може да потърсим в мрежата на Мундо Майс повече информация.

- Кога ще можеш? - нетърпеливо я погледна Дахра.

- Веднага – отвърна Физор Апс и започна да докосва таблета си. - Успях да се добера до код за достъп до мрежата на База 2 Тера прим, а оттам има безпрепятствен достъп както до мрежата на Алтре Мунс, така и до тази на Мундо Майс.

Физор Апс усилено търсеше в продължение на двестри минути и накрая възкликна:

- Открих!

- И? - подкани я Дахра.

- Нелегално е – обясни Физор Апс. - На Мундо Майс е забранено преди петдесет години.

- Преди петдесет години? - изненада се Дахра.

- Да – кимна Физор Апс. - Но не ми е ясно как са се добрали в Хронда до него.

Докато водехме разговорите на сцената, публиката постепенно утихна и ни наблюдаваше, сякаш бяхме актьори. Истинските актьори бяха пуснали ръцете си и стояха в полукръг около нас. Няколко младежа заснемаха „представлението“ с джобните си телефони. Няколко души от публиката превеждаха на дохрон разговора ни.

- Ама чакай! - извика Миро. - Тези смятат, че представлението продължава!

- Тогава да се изнасяме – предложи полковникът.

- А какво ще правим с Хродо Дадон? - попитах аз.

- Вземаме я с нас – каза Адон. - Тя може да помогне за разкриване на случая.

- А как ще се изнесем оттук? - отново попитах аз.

- Хванете се всички за ръце – нареди Физор Апс. -

Така.

Тя също се хвана за Миро и в този момент докосна таблета си.

В следващия миг се озърнах и видях, че сме в двора на Елма.

Хронна, Ина и децата бяха вече тук и си играеха на топка.

- Не мога да държа повече Хродо Дадон – обади се първа Драгица.

- Пускай я – каза Адон и извади ограничителни крайници.

Хродо Дадон се опита да се съпротивлява, но разбра, че е излишно. Отвори уста, за да извика и в този момент Адон ѝ постави приспособление за запушване на устата. Чу се само мучене.

- Да я прехвърля ли у тях? - попита Физор Апс.

- Да – кимна Адон, - и мен, за да я настаня.

Физор Апс докосна няколко пъти таблета си и Адон и Хродо Дадон изчезнаха.

- Не можах да разбера, кой е Ода Тайон? – попита Драгица.

- Драгица – погледна я Миро, - ти говореше на кайкавски.

- Кога съм говорела на кайкавски? - изненада се Драгица.

- На сцената – отвърна Миро.

- Я не си измисляй! - извика Драгица. - Аз не знам кайкавски. Знаеш, че нашите са от Славония.

- Добре – опита се да я успокои Миро. - Ода Тайон ще ти каже.

- Аз попитах кой е Ода Тайон – ядоса се Драгица, - а ти ми се правиш на интересен.

- Спокойно – каза Миро. - това е името на Хари на дохрон.

- А кой го каза? - учуди се Драгица.

- Хродо Дадон – отвърна Миро.

- А тя откъде го е научила? - поинтересува се Драгица.

- Откъдето и моето – обясни Миро, - от тяхната мрежа.

- И ти кога разбра? - продължи с въпросите си Драгица.

- На сцената – отговори Миро.

- Няколко пъти ми споменавах тази сцена – нетърпеливо продължи Драгица, - а доколкото си спомням, ти беше на нея.

- След това се събрахме всички – каза Миро. - Не си ли спомняш?

- Ти какво? - подскочи Драгица – Пак ли с тези измишльотини?

- Не са измишльотини – поклати глава Миро. - Всички могат да потвърдят.

Драгица погледна към всеки от нас и от всеки получи кимване в потвърждение на думите на Миро.

- Май ще трябва да се наспя – вдигна рамене Драгица.

- Нали и аз това казвах, преди да настане тази суматоха – въздъхна Миро.

